

EENSLUIDEND AFSCHRIFT

Art. 721, 7° Ger. W.

0164

Repertoriumnummer 2021/1535
Datum van uitspraak 11 februari 2021
Rolnummer 20/2091/A
Materie : maatschappelijke integratie

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €
Rechtsmiddelen	

ARBEIDSRECHTBANK ANTWERPEN
AFDELING ANTWERPEN

Vonnis

twaaalfde kamer

In de zaak :

VAN COLLEM STEPHAN

RRN 630418-515.05

wonende te 2060 ANTWERPEN, Marnixstraat 14.

Eisende partij
persoonlijk aanwezig.

tegen

OCMW ANTWERPEN

KBO 0212.235.604

met zetel te 2000 ANTWERPEN, Grote Markt 1.

Verwerende partij
vertegenwoordigd door mevrouw H. BELHAJ, met volmacht.

1 Procedure

De wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd toegepast.

De stukken van het geding werden gevoegd bij het dossier van rechtspleging en vermeld op de inventaris ervan.

De partijen werden gehoord ter openbare terechtzitting van 14 januari 2021.

Substituut arbeidsauditeur, P. VERMEULEN, gaf namens het openbaar ministerie een mondeling advies op dezelfde terechtzitting.

2 Voorwerp van de vordering

De heer VAN COLLEM Stephan tekent beroep aan tegen de beslissing van het subcomité van het bijzonder comité sociale dienst (BCSD) Antwerpen van 10 augustus 2020.

De betwiste beslissing van het OCMW luidt als volgt:

"U krijgt geen leefloon vanaf 30/04/2020.

Waarom? We stuurden u op 8/6/2020 een mail met de vraag duidelijkheid te verschaffen in uw huidige situatie. We mochten tot op heden geen info ontvangen."

Het beroepsverzoekschrift werd neergelegd op 30 september 2020.

Bij beslissing van 16 november 2020 wordt leefloon verleend vanaf 1 oktober 2020. De betwiste periode betreft aldus 30 april 2020 tot en met 30 september 2020.

3 Ontvankelijkheid

De vordering werd naar tijd en vorm op regelmatige wijze ingesteld en is derhalve ontvankelijk.

4 Feiten

De heer VAN COLLEM is een 57-jarige Belgische man, geboren op 18 april 1963.

Op 30 april 2020 deed hij een aanvraag nadat hij na 2,5 jaar werd vrijgelaten uit de Nederlandse gevangenis. Er was contact opgenomen geweest door de Belgische ambassade in Nederland. Hij was sinds 2013 ambtelijk afgeschreven. Er is een akkoord om hem een referentieadres te geven.

De heer van Collem is gekend bij het OCMW. In 2002-2003 kreeg hij na vrijlating uit voorlopige hechtenis enkele maanden financiële steun, maar deze werd toen stopgezet omdat hij zijn werkbereidheid niet aantoonde.

Op 4 mei 2020 was beslist opvang te verlenen via Victor 4 (daklozenopvang voor mannen). Hij wordt omschreven als vriendelijk en op de achtergrond en wenst geen verdere hulp. Er zou van de man nog bijkomende informatie volgen. De man wenste zelf klacht in te dienen tegen de cel fiscale fraude te Brussel, waarvan hij zelf slachtoffer stelt te zijn. Er werd nog geen leefloon verleend. Er volgden geen bijkomende gegevens, ook geen telefoon of e-mail.

Op 8 juni 2020 werd daarom een e-mail naar hem gestuurd met vraag naar inlichtingen voor eind juni :

1. Bewijs van de klacht
2. Bankrekening en overzicht
3. Overzicht van verklaringen van personen die hem financieel ondersteunden, aangezien hij geen inkomen heeft

Er volgde geen reactie.

Na de opmaak van het verslag (van 30 juni 2020) reageert de man. Op welke datum blijkt niet juist uit het verslag, maar hij verwijst zelf naar zijn e-mail van 30 juni die wordt bijgebracht en er wordt een gesprek afgesproken op 27 juli 2020. Er volgt een e-mail op 9 augustus 2020.

Er is een kluwen aan strafklachten en de man zegt zijn volledige dagbesteding hiermee te vullen. Hij zegt niet te solliciteren omdat dit zinloos is wegens het stigma dat hij heeft als 'fraudeur' en wegens corona. Hij wil enkel solliciteren als het succesvol kan zijn, maar wil dit wel doen als dit is wat van hem wordt verwacht. Hij stelt ook medische problemen te hebben, door de gerechtsarts werd PTSD (post traumatic stress disorder) vastgesteld. Hij zegt geen hulp te hebben van derden, zegt bedreigd te worden en maakt hulp van alle mogelijke voedselbedeling. Hij zegt geen financiële middelen te hebben en geen bankrekening.

Er is een positief voorstel om de opvang in Victor te handhaven. Bij beslissing van 10 augustus 2020 werd wel maatschappelijke dienstverlening verstrekt voor de opvang en op 19 augustus 2020 werd een medische waarborg verleend.

Op 1 oktober 2020 werd een heraanvraag gedaan. Met de medische waarborg kon hij naar de huisarts die hem voor een periode van 2 maanden arbeidsongeschikt verklaarde van 26 augustus 2020 tot en met 30 september 2020 (zie attest dd 26 augustus 2020 van dokter Deschuttere). Daarop volgt een attest van dezelfde arts van 28 september 2020 voor een arbeidsongeschiktheid van 1 oktober 2020 tot en met 30 november 2020. Er is een bijkomend medisch attest van dezelfde arts van 24 november 2020 dat hem arbeidsongeschikt verklaarde van 1 december 2020 tot en met 31 januari 2021. Er is tot slot een medisch attest van deze arts van 7 januari 2021 dat hem arbeidsongeschikt verklaart vanaf 29 november 2019.

De man verblijft al enkele maanden in de daklozenopvang en facturen bevestigen dit.

Bij beslissing van 16 november 2020 wordt leefloon verleend vanaf 1 oktober 2020.

Er wordt ook een referentieadres toegekend bij beslissing van 16 november 2020 om zijn sociale administratie in orde te brengen.

Ter zitting legt de heer van Collem een besluit neer en stukken betreffende de nv 'Ultimate-1', (voorheen NV Pakado), met onder meer de aanstelling van een vereffenaar in 2015.

5 Beoordeling

5.1. de toepasselijke principes

De wet van 26 mei 2002 (RMI-wet) bepaalt het toepassingsgebied en de toekenningsvoorwaarden om leefloon te kunnen genieten.

Bij toepassing van artikel 3 van deze wet dient aan volgende voorwaarden tegelijkertijd te zijn voldaan:

1° betrokkene dient zijn werkelijke verblijfplaats in België te hebben in de door de Koning te bepalen zin.

2° betrokkene dient meerderjarig of hiermee gelijkgesteld te zijn overeenkomstig de bepalingen van de wet.

3° betrokkene dient te behoren tot één van de volgende categorieën van personen:

- hetzij de Belgische nationaliteit beschikken
- hetzij als burger van de EU, of als lid van zijn familie die hem begeleidt of zich bij hem voegt, genieten van een verblijfsrecht voor meer dan drie maanden, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
- hetzij als vreemdeling ingeschreven zijn in het bevolkingsregister
- hetzij staatloos zijn en onder de toepassing vallen van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend te New York op 28 september 1954 en goedgekeurd bij wet van 12 mei 1960
- hetzij vluchteling zijn in de zin van artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De heer VAN COLLEM is Belg en heeft een inschrijving in het bevolkingsregister. Hij kan voor een leefloon in aanmerking komen mits hij niet over toereikende bestaansmiddelen beschikt, noch in staat is deze hetzij door eigen inspanningen, hetzij op andere manier te verwerven.

Bij toepassing van artikel 19 § 1 en 2 voert het OCMW een sociaal onderzoek met het oog op toekenning van maatschappelijke integratie. De aanvrager dient hierbij aan het OCMW alle nuttige inlichtingen en machtiging te geven.

5.2. toepassing op huidig geschil

Uit de elementen van het dossier blijkt dat de heer van Collem in april 2020 in Nederland in vrijheid werd gesteld. Via de ambassade verzocht hij opvang en werd een aanvraag geformuleerd bij het OCMW te Antwerpen. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat hij met de trein van Nederland naar Antwerpen in België kwam. Er is geen enkel gegeven van waaruit enige voorbereiding van de vrijlating blijkt middels tussenkomst van de psychosociale dienst van de gevangenis.

De heer van Collem blijkt weinig hulpvraag te formuleren en is in een totaal spiraaldenken verzeild geraakt. Er zijn vastgestelde psychische problemen, die een moeilijke communicatie mogelijks verklaren.

Er wordt vastgesteld dat de daklozenopvang Victor die hem wordt aangeboden, door hem werd en wordt gebruikt. Hij verklaart te eten door beroep te doen op voedselbedeling. Uit geen enkel element blijkt het tegendeel.

De betwiste periode betreft 30 april 2020 tot en met 30 september 2020.

Er zijn voorgebrachte medische attesten die hem arbeidsongeschikt verklaren over de gehele betwiste periode.

Er is daarbij een voorafbestaande medische toestand (zie sociaal verslag) en daadwerkelijk gebruik van de materiële opvang die hem werd verleend in Victor.

In acht genomen de voorafbestaande medische toestand en de voorgebrachte medische attesten, is de rechtbank van oordeel dat voldoende is aangetoond dat de heer van Collem gedurende de gehele periode arbeidsongeschikt was. De rechtbank houdt daarbij voor de beoordeling van zijn medewerking aan het sociaal onderzoek, of het gebrek hieraan, rekening met zijn ontslag uit de gevangenis midden in coronatijd en zijn psychische toestand. Contactname met de Belgische ambassade bevestigde dat de heer van Collem effectief uit de gevangenis was ontslagen en diende te reïntegreren en dat hij op dat ogenblik administratief geheel niet in regel was en er ondersteuning noodzakelijk was.

Uit de gegevens van het dossier blijkt ook dat hij voor eind juni contact diende op te nemen. Hij deed dit op 30 juni..., net op de valreep.

Het is begrijpelijk dat het OCMW bijkomende gegevens wenste over diens/mogelijke rekeningen. De gegevens die het OCMW vroeg, worden bij elke aanvraag opgevraagd. Het duurde wel erg lang voordat er enige reactie kwam. De eigenlijke lockdown ingevolge de coronapandemie was in mei en juni 2020 reeds lang achter de rug.

De voorgaande elementen in acht genomen, in het bijzonder de periode van vrijlating en de psychische toestand van mijnheer van Collem, is de rechtbank van oordeel dat de heer van Collem recht heeft op leefloon alleenstaande in de periode betreft van 30 april 2020 tot en met 30 september 2020, evenwel rekening houdend met/onder aftrek van de verleende maatschappelijke dienstverlening die hem werd verstrekt tot het bekomen van opvang in Victor.

De heer van Collem vordert in zijn verzoekschrift en besluit verder nog overdraging van ontbrekende stukken door het OCMW, re-integratie en hereniging met zijn gezin en een ander maatschappelijk werker. Uit de gegevens van het dossier blijkt niet dat er andere stukken beschikbaar zijn. Deze vordering is ongegrond.

De hereniging met zijn gezin is een maatregel waarvoor de rechtbank niet bevoegd is, laat staan dat ze deze zou kunnen opleggen. Deze vordering is ongegrond.

De re-integratie wordt op de meest geschikte wijze verleend namelijk middels leefloon. Deze vordering is gegrond in de mate dat zijn vordering tot het bekomen van leefloon wordt toegekend.

De rechtbank acht het niet aangewezen een ander maatschappelijk werker aan te duiden, nu uit het dossier op voldoende wijze blijkt dat deze de feiten correct heeft weergegeven en deze de situatie en persoonlijkheid van deze man kent. Indien nuttig en nodig beslist het OCMW over de aan te stellen maatschappelijk werker. Deze vordering is ongegrond.

5.3. besluit

De vordering is ontvankelijk en deels gegrond:

De heer van Collem heeft recht op leefloon alleenstaande in de periode van 30 april 2020 tot en met 30 september 2020, evenwel rekening houdend met/onder aftrek van de verleende maatschappelijke dienstverlening die hem werd verstrekt tot het bekomen van opvang in Victor.

6 Beslissing

Na beraadslaging beslist de rechtbank op tegenspraak.

De rechtbank:

- verklaart de vordering ontvankelijk en deels gegrond;
- vernietigt de bestreden beslissing van het OCMW te Antwerpen van 10 augustus 2020;

- zegt voor recht dat de heer van Collem recht heeft op leefloon alleenstaande in de periode van 30 april 2020 tot en met 30 september 2020, evenwel rekening houdend met/onder aftrek van de verleende maatschappelijke dienstverlening die hem werd verstrekt tot het bekomen van opvang in Victor;

- wijst het anders- en meergevorderde af als ongegrond.

Overeenkomstig artikel 1017, 2° Ger.W. wordt de verwerende partij verwezen in de kosten van het geding, tot op heden aan de zijde van de partijen niet bepaald bij gebrek aan opgave.

Dit vonnis werd gewezen door:

E. BECKERS, rechter in de arbeidsrechtbank Antwerpen, voorzitter van de kamer
R. HESTERS, rechter in sociale zaken werkgever
E. QUISTHOUDT, rechter in sociale zaken werknemer
met bijstand van A. BUYTAERT, griffier.

A. BUYTAERT

R. HESTERS

E. QUISTHOUDT

E. BECKERS

en uitgesproken op **elf februari tweeduizend eenentwintig** in openbare terechtzitting van de twaalfde kamer van de ARBEIDSRECHTBANK ANTWERPEN - AFDELING ANTWERPEN door E. BECKERS, rechter, voorzitter van de twaalfde kamer, met bijstand van A. BUYTAERT, griffier.

A. BUYTAERT

E. BECKERS